

Jelenia Góra, dnia 20 marca 2023 r.

SKO.OŚ/41/1/23

DECYZJA
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO
W JELENIEJ GÓRZE

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2022 poz. 2000 ze zm.), art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2021 r. poz. 1538 ze zm.) oraz art. 59 ust. 1 pkt 2, art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 72 ust. 1b, art. 73, art. 74 ust. 3 i 3a, art. 80 ust. 2, art. 84 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2022 r. poz. 1029), § 3 ust. 1 pkt 58 lit. b oraz § 3 ust. 1 pkt 55 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) po rozpoznaniu odwołania Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego „ABET” Sp. z o. o., reprezentowanego przez radcę prawną Izabellę Gil – współnika spółki cywilnej ALIANS s.c. Kancelaria Radców Prawnych Izabella i Piotr Gil z siedzibą we Wrocławiu, od decyzji z dnia 30 listopada 2022 r. nr ZI-XV.6220.1.9.2021.JF wydanej przez działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Bolesławiec, Naczelnika Wydziału Zamówień Publicznych i Inwestycji Miejskich Urzędu Miasta Bolesławiec o stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia pod nazwą: Budowa zespołu 8 budynków mieszkalnych wielorodzinnych wraz z zespołem 10 garaży podziemnych oraz jednym budynkiem mieszkalnym wielorodzinnym z funkcją usługową przy ul. Modłowej w Bolesławcu, usytuowanego na terenie nieruchomości zlokalizowanej na działkach nr 128/4, 128/8, 128/9, 128/10 obręb 4 miasta Bolesławiec, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze

o r z e k a

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję w całości.

UZASADNIENIE

W ustosunkowaniu do wniosku z 15 października 2021 r. uzupełnionego w dniu 10 listopada 2021 r., decyzją z dnia 04 kwietnia 2022 r. Prezydent Miasta Bolesławiec stwierdził

brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia pod nazwą: Budowa zespołu 8 budynków mieszkalnych wielorodzinnych wraz z zespołem 10 garaży podziemnych oraz jednym budynkiem mieszkalnym wielorodzinnym z funkcją usługową przy ul. Modłowej w Bolesławcu”, usytuowanego na terenie nieruchomości zlokalizowanej na działkach nr 128/4, 128/8, 128/9, 128/10 obręb 4 miasta Bolesławiec.

Po rozpoznaniu odwołania złożonego od tej decyzji przez Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe „ABET” Sp. z o. o. reprezentowane przez radcę prawną Izabellę Gil, decyzją z dnia 01 lipca 2022 r. nr SKO/41/OŚ-12/2022 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze uchyliło powyższą decyzję i sprawę przekazało organowi I instancji do ponownego rozpoznania, wskazując, iż konieczne jest ustalenie obszaru oddziaływania inwestycji oraz ustalenie kręgu stron postępowania, bowiem na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy nie jest to możliwe.

Następnie obecnie skarżoną decyzją z dnia 30 listopada 2022 r. nr ZI-XV.6220.1.9.2021.JF działający z upoważnienia Prezydenta Miasta Bolesławiec, Naczelnik Wydziału Zamówień Publicznych i Inwestycji Miejskich Urzędu Miasta Bolesławiec stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia pod nazwą: Budowa zespołu 8 budynków mieszkalnych wielorodzinnych wraz z zespołem 10 garaży podziemnych oraz jednym budynkiem mieszkalnym wielorodzinnym z funkcją usługową przy ul. Modłowej w Bolesławcu”, usytuowanego na terenie nieruchomości zlokalizowanej na działkach nr 128/4, 128/8, 128/9, 128/10 obręb 4 miasta Bolesławiec,

Od decyzji tej odwołanie złożyło Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe „ABET” Sp. z o. o. reprezentowane przez radcę prawną Izabellę Gil. W obszernym odwołaniu strona zaskarżyła decyzję w całości i wniosła o jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz wyznaczenie rozprawy na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych. Odwołująca zarzuciła w szczególności naruszenie następujących przepisów: art. 61 § 1 i 4 k.p.a., art. 49 k.p.a., art. 49 i art. 61 § 1 i 4 k.p.a. w zw. z przepisem art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, art. 9 k.p.a. w związku z art. 39 oraz art. 49 k.p.a., w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, art. 6, art. 7, art. 8, art. 9, art. 11, art. 77 1 i art. 80 k.p.a., art. 10 oraz art. 80 w zw. z art. 61 § 1 i 4 k.p.a., a w konsekwencji

naruszenie także przepisu art. 6, art. 7, art. 8, art. 11 k.p.a., art. 107 1 pkt. 3 k.p.a., art. 77 1 k.p.a. oraz art. 80 k.p.a. w zw. z art. 6 ust.1 i ust.2 pkt. 5 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, art. 3 ust. 1 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (tekst jednolity) (Dz. U. UE. L. z 2012 r. Nr 26, str. 1 z późn. zm.), art. 6 ust.1 i ust.2 pkt. 5 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, art. 74 ust.3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, art. 64 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, art. 84 ust.1, ust.1a i ust.2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,

Rozstrzygając jak we wstępie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze wzięło pod uwagę co następuje:

W pierwszej kolejności należy się odnieść do wniosku odwołującej się odnośnie wyznaczenia w sprawie rozprawy w trybie art. 17 ust. 1 ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych. Zgodnie z tym przepisem, orzeczenia kolegium zapadają po przeprowadzeniu rozprawy lub na posiedzeniu niejawnym. Stosownie do art. 89 Kodeksu postępowania administracyjnego, dalej k.p.a., organ administracji publicznej jest obowiązany przeprowadzić rozprawę wówczas, gdy: 1) zapewni to przyspieszenie lub uproszczenie postępowania, 2) wymaga tego przepis prawa, 3) zachodzi potrzeba uzgodnienia interesów stron, 4) jest to potrzebne do wyjaśnienia sprawy przy udziale świadków lub biegłych albo w drodze oględzin. W ogólnym postępowaniu administracyjnym zatem rozprawę przeprowadza się jedynie wówczas, gdy występują przesłanki wymienione w art. 89 k.p.a. bądź w przepisach szczególnych, do których odsyła w tym względzie Kodeks postępowania administracyjnego. W niniejszej sprawie skład orzekający Kolegium uznał, iż nie wystąpiły przesłanki

wynikające z art. 89 k.p.a., brak było zatem podstaw do wyznaczenia rozprawy w niniejszej sprawie, a ponadto sprawa nie wymagała przeprowadzenia dodatkowego postępowania wyjaśniającego. Tym samym niniejsze rozstrzygnięcie zapadło na posiedzeniu niejawnym.

Dalej wskazać należy, iż planowana inwestycja polegać będzie na budowie zespołu 8 budynków mieszkalnych wielorodzinnych wraz z zespołem 10 garaży podziemnych oraz jednym budynkiem mieszkalnym wielorodzinnym z funkcją usługową przy ul. Modłowej w Bolesławcu, usytuowanego na terenie nieruchomości zlokalizowanej na działkach nr 128/4, 128/8, 128/9, 128/10 obręb 4 miasta Bolesławiec. Planowane są także remont, rozbudowa i adaptacja na cele mieszkaniowe istniejącego budynku oraz rozbiórka znajdujących się na terenie inwestycji budynków produkcyjno-magazynowych. Budynki będą miały 5 kondygnacji naziemnych. Przedsięwzięcie planowane jest na działkach nr 128/4, 128/8, 128/9, 128/10, obręb miasto Bolesławiec-4. Przekształceniu na zabudowę mieszkaniową wraz z infrastrukturą towarzyszącą będzie podlegać powierzchnia ok. 3,2 ha. Planowane garaże będą miały powierzchnię ok. 1,2 ha. Przedsięwzięcie planowane jest na terenie, na którym aktualnie znajduje się likwidowany zakład przeróbczy kamienia budowlanego. Teren w większości jest utwardzony. Z załączonej do Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia mapy zasięgu hałasu emitowanego w czasie eksploatacji przedsięwzięcia, wynika, iż najbliższe tereny chronione akustycznie znajdują się w odległości ok. 50 m od obszaru inwestycji. Na etapie realizacji przedsięwzięcia będzie dochodzić do emisji hałasu i zanieczyszczeń powietrza, związanej z pracami rozbiórkowymi, pracami ziemnymi oraz pracą maszyn budowlanych i ruchem pojazdów. Oddziaływania te będą krótkotrwałe, odwracalne i ustąpią z chwilą zakończenia prac. Przewiduje się prowadzenie prac budowlanych wyłącznie w porze dziennej. Emisja zanieczyszczeń do powietrza będzie miała charakter niezorganizowany, o charakterze krótkotrwałym i lokalnym, która nie powinna spowodować ponadnormatywnego zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego. W celu ograniczenia pylenia w wyniku prac ziemnych planuje się zraszanie powierzchni terenu oraz stosowanie plandek do zabezpieczania materiałów budowlanych w czasie transportu. Zorganizowanie zaplecza budowy na utwardzonym podłożu oraz wyposażone go w sorbenty do usuwania substancji ropopochodnych pozwoli na zabezpieczenia środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem substancjami ropopochodnymi w przypadku wystąpienia awaryjnego wycieku. Na etapie eksploatacji będzie dochodzić do emisji zanieczyszczeń powietrza i hałasu. Źródłami hałasu będą ruch pojazdów oraz praca urządzeń wentylacyjnych. Źródłami emisji zanieczyszczeń do powietrza będą praca silników pojazdów poruszających się po

terenie przedsięwzięcia i parkujących w garażach oraz urządzenia grzewcze (na każdym z planowanych obiektów będą znajdować się kotłownie z kotłami gazowymi). Jak wynika z analizy przedstawionej w KIP, planowane przedsięwzięcie nie powinno spowodować ponadnormatywnego oddziaływania na powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny na terenach chronionych akustycznie. Ścieki bytowe z terenu przedsięwzięcia będą odprowadzane do miejskiej sieci kanalizacyjnej, a następnie do oczyszczalni ścieków w Bolesławcu. Wody opadowe i roztopowe z miejsc postojowych, przed odprowadzeniem do odbiornika, będą podczyszczane w separatorach. Planuje się częściowe gromadzenie w zbiornikach retencyjnych wód opadowych i roztopowych z terenów utwardzonych celem ich późniejszego wykorzystania na miejscu, tj. m.in. do podlewania roślin. Odpady powstające na etapie realizacji i eksploatacji inwestycji będą gromadzone w sposób selektywny i przekazywane firmie posiadającej właściwe uprawnienia do ich odbioru. Lokalizacja, rodzaj i parametry przedsięwzięcia eliminują możliwość wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko. Obszar inwestycji jest w większości utwardzony i zabudowany budynkami przemysłowymi. W obrębie analizowanego terenu występują starodrzewy z dębami, lipami i jesionami, przeznaczone w dużej części do zachowania. Realizacja inwestycji wiązać się będzie z koniecznością wyburzenia istniejących budynków oraz wycinką drzew kolidujących z planowaną inwestycją. W zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia nie występują obszary górskie, obszary leśne, obszary przylegające do jezior, obszary wodno-błotne i inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych (w tym siedliska łąkowe i ujścia rzek), a także obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody — w rozumieniu art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1098 ze zm.). Najbliżej położone obszary Natura 2000: Obszar Specjalnej Ochrony ptaków Bory Dolnośląskie PLHO20005 znajduje się w odległości ok. 2,7 km. W zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia nie znajdują się korytarze ekologiczne.

Materialnoprawną podstawę wydanej w sprawie decyzji stanowiły przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2022 r. poz. 1029) dalej uioś oraz przepisy ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2021 r. poz. 1538 ze zm.) zwanej dalej specustawą.

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 58 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839, dalej jako: "rozporządzenie") do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć: garaże, parkingi samochodowe lub zespoły parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt 52, 54-57 i 59, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż 0,5 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a. Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 55 zabudowa mieszkaniowa wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą:

a) objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

– 2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,

– 4 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze,

b) nieobjęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

– 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,

– 2 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze;

Planowane przedsięwzięcie należy zatem do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Zgodnie z art. 71 ust. 2 uioś uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Z art. 59 ust. 1 pkt 2 uioś, wynika zaś, że przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko wymaga realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1. W przypadku, gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na

środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 84 ust. 1 uioś). W obecnym systemie ochrony środowiska występują bowiem dwa rodzaje decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, te których wydanie było poprzedzone przeprowadzeniem oceny oddziaływania na środowisko oraz te które mogą być wydane bez tej części postępowania. Sytuacja druga zachodzi w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 ww. ustawy. Wówczas organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, w której określa warunki realizacji przedsięwzięcia, wzięwszy pod uwagę m. in. zapisy z karty informacyjnej przedsięwzięcia (wobec braku w tej kategorii spraw obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, całe postępowanie odbywa się bez udziału społeczeństwa).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy, wskazać należy, że charakter planowanej inwestycji określa bez wątpienia konieczność uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest jednak decyzją uznaniową. Oznacza to, iż organ właściwy do wydania tej decyzji winien przeprowadzić postępowanie przewidziane przepisami powołanej ustawy i jest zobligowany wydać tę decyzję, jeżeli inwestor spełni wymagania określone przepisami ustawy. Przesłanki wydania decyzji negatywnej, tzn. decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia, muszą wynikać z konkretnie wskazanych uregulowań prawnych i faktycznych. Odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może, zatem nastąpić w przypadku wystąpienia sprzeczności planowanego przedsięwzięcia z postanowieniami obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego, odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający, czy też sprzeczności z innymi przepisami prawa. Podstawę taką może również stanowić wynikająca z art. 81 ust. 1 ww. ustawy odmowa zgody na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany przez wnioskodawcę.

Organ I instancji wydając zaskarżoną decyzję, uznał, że planowana inwestycja nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania inwestycji na środowisko. Co warte podkreślenia, wydając decyzję stwierdzającą brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, organ analizuje potencjalną możliwość oddziaływania inwestycji na środowisko na podstawie karty informacyjnej przedsięwzięcia. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest wydawana na wniosek inwestora (art. 73 ust. 1

ustawy), który przedstawia założenia planowanego przedsięwzięcia. Rolą organów orzekających i współdziałających w tym postępowaniu jest weryfikacja tych założeń pod względem ochrony środowiska. Celem tego postępowania jest zapobieżenie degradacji zasobów naturalnych i występowania emisji i innych uciążliwości, w tym na zdrowie i życie ludzkie, powodujących przekroczenie dopuszczalnych norm. Ze względu na charakter zamierzenia ustawodawca ustalił, że sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko wraz ze szczegółową analizą wymagają bezwzględnie przedsięwzięcia kwalifikowane jako zawsze znacząco oddziałujące na środowisko. Ustawodawca zwolnił z tego obowiązku inwestycje, których oddziaływanie uznano za potencjalne.

W ocenie Kolegium wydana w sprawie decyzja nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniających konieczność jej uchylecia. Organ I instancji, stwierdzając brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania dla inwestycji polegającej na budowie zespołu 8 budynków mieszkalnych wielorodzinnych wraz z zespołem 10 garaży podziemnych oraz jednym budynkiem mieszkalnym wielorodzinnym z funkcją usługową, prawidłowo dokonał oceny przesłanek wynikających z art. 63 ust. 1 ustawy w oparciu o materiał dowodowy a zwłaszcza o załączoną do wniosku inwestora Kartę Informacyjną Przedsięwzięcia, która spełnia wszystkie wymogi określone w art. 62a ust. 1 ustawy, oraz opinię organów współdziałających – opinię Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 03 lutego 2022 r. oraz opinię Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 17 grudnia 2021 r.

Podkreślić jednak należy, że opinie organów współdziałających nie mają charakteru wiążącego i podlegają swobodnej ocenie organu wydającego postanowienie czy decyzję o braku potrzeby sporządzenia raportu dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie oddziaływać na środowisko. W ocenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Jeleniej Górze organ I instancji słusznie jednak oparł się o stanowiska organów opiniujących, w tym opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 03 lutego 2022 r. oraz opinii Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 17 grudnia 2021 r. i stwierdzając, że planowana inwestycja nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania inwestycji na środowisko nałożył na inwestora obowiązki, które na etapie realizacji i użytkowania planowanej inwestycji przyczynią się do ograniczenia jej ewentualnego niekorzystnego wpływu na środowisko.

W tym miejscu odnosząc się do zarzutów odwołania odnośnie konieczności powtórzenia postępowania uzgodnieniowego tj. umożliwienia tym organom zweryfikowania wyrażonych w sprawie stanowisk po uchyleniu decyzji przez Kolegium, należy uznać te

zarzuty za bezzasadne. W toku ponownego rozpoznania sprawy nie zmienił się ani zakres inwestycji ani jego rodzaj ani jego położenie, tym samym nie uległy zmianie okoliczności realizacji przedsięwzięcia, brak było zatem podstaw do przedkładania organom uzgadniającym, po raz drugi do uzgodnienia tej samej inwestycji. Jak bowiem zasadnie wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z 20 lutego 2014 r., sygn. akt: II SA/Lu 665/13 - Wyrok WSA w Lublinie „...*O ile zgodzić się trzeba z organem odwoławczym, że – jak wskazuje K. Gruszecki (Komentarz do art. 77 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, Lex Omega, pkt 6) "jeżeli okoliczności realizacji przedsięwzięcia ulegną zmianie, warunki określone przez organ współdziałający w postanowieniu uzgadniającym będą de facto odnosiły się do innego przedsięwzięcia niż to, dla którego wydawana jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach (...), to w takiej sytuacji organ powinien ponownie wystąpić o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia (tego zmienionego)" – to jednak należy podkreślić, że potrzeba takiego ponownego uzgodnienia powinna być w każdym przypadku uzasadniona istotną zmianą zamierzenia. W razie uznania, że zmiana nie ma znaczącego wpływu na przedsięwzięcie, dokonanie ponownego uzgodnienia jest nie tylko zbędne, ale wręcz stanowi naruszenie zasady res iudicata, skoro organ po raz kolejny rozpoznaje (uzgadnia) to samo przedsięwzięcie...."*

Odnosząc się do pozostałych zarzutów odwołania wskazać należy, iż w zasadzie koncentrują się one w głównej mierze na zarzucie „nie określenia przez organ I instancji zakresu podmiotowego i przedmiotowego postępowania” oraz zarzutach dotyczących ustalenia kręgu stron postępowania i związanych z tym czynności. Niezrozumiany jest dla Kolegium zarzut nie określenia przez organ zakresu przedmiotowego postępowania. Przedmiot niniejszego postępowania jest bowiem jasny, wynika zarówno z Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia, jak i zawiadomienia o wszczęciu postępowania (obwieszczenie z 22 listopada 2021 r.) jak i z opinii organów uzgadniających, a także z decyzji wydanej w sprawie. Jeśli chodzi o zakres podmiotowy, to po uchyleniu decyzji organu I instancji z dnia 4 kwietnia 2022 r., w toku ponownego rozpoznania sprawy, organ I instancji uzupełnił akta sprawy zarówno o mapę na której naniesiono oddziaływanie inwestycji, jak i listę stron niniejszego postępowania, która rzeczywiście przekracza 10 osób. Organ I instancji uzupełnił także akta sprawy o wypisy z rejestru gruntów i tu organ odwoławczy nie może zgodzić się ze stanowiskiem odwołującej się, iż są to wydruki stare, bo w ocenie odwołującej są one z 22 listopada 2021 r. Takie rzeczywiście znajdowały się w aktach sprawy obok wniosku, jednak w toku ponownego rozpoznania sprawy zostały przedłożone wydruki z 12

września 2022 r. Podkreślić także należy, odnosząc się do kolejnego zarzutu odwołania, iż przepisy kodeksu postępowania administracyjnego nie znają instytucji „powiadamiania stron, że są stroną postępowania”, a zatem organ I instancji nie uchybił żadnym przepisom w tym zakresie. Rzeczywiście przepisy dotyczące zawiadamiania stron, gdy ich liczba przekracza 10 osób, o czynnościach organów w drodze obwieszczenia, nie są doskonałe w tym sensie, że strony mogą zwyczajnie nie wiedzieć (nie otrzymują bowiem korespondencji do domu), iż są stronami postępowania. Jednak nie jest już rolą ani organu I instancji ani organu odwoławczego postępowanie inne, niż nakazują to przepisy prawa. A skoro art. 74 ust. 3a uioś wskazuje, że jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, to zasadnie organ I instancji ten przepis zastosował a tym samym nie sposób się zgodzić z odwołującą się, iż organ I instancji naruszył art. 74 ust. 3 o treści: jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego. Kolegium nie zgadza się przy tym z zarzutem odwołującej się co do naruszenia art. 64 § 1 i 4 k.p.a. poprzez niezawiadomienie stron postępowania o jego wszczęciu, skoro w aktach znajduje się obwieszczenie organu I instancji z dnia 22 listopada 2021 r. informujące strony postępowania o jego wszczęciu. Nie jest przy tym prawdą, że w aktach sprawy nie ma wykazu stron postępowania ten wykaz w aktach się bowiem znajduje, został sporządzony w toku ponownego rozpoznania sprawy. W tym kontekście niezrozumiały jest też zarzut naruszenia art. 49 k.p.a. i powoływanie się dokładnie na te same zarzuty, które odwołująca się podnosiła w swoim poprzednim odwołaniu z dnia 15 kwietnia 2022 r. (dotyczącego uprzednio wydanej w sprawie decyzji), kwestie bowiem nieustalenia stron postępowania i w związku z tym braku możliwości ustalenia, czy stron jest rzeczywiście powyżej 10, były już przedmiotem rozpoznawania przez Kolegium, czemu Kolegium dało wyraz w swojej decyzji z dnia 01 lipca 2022 r., zaś organ I instancji, jak wskazano powyżej, uzupełnił materiał dowodowy sprawy i rzeczywiście, nie budzi wątpliwości Kolegium, iż stron niniejszego postępowania jest więcej niż 10. Podobnie, niezaradny jest zatem zarzut naruszenia:

1. „...przepisu art. 49 i art. 61 1 i 4 k.p.a. w zw. z przepisem art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, albowiem „przepis art. 74 ust. 3 nie zwalnia organów administracji z precyzyjnego ustalenia,

komu w konkretnym przypadku przysługują przymioty strony...” (Punkt 3 odwołania) -skoro strony te zostały prawidłowo ustalone,

2. „...przepisu art. 9 k.p.a. w związku z art. 39 oraz art. 49 k.p.a., w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, poprzez wadliwe uznanie przez organ I instancji, że regulacja zawarta w przepisie art. 74 ust. 3 ww. ustawy oś zwalnia organ prowadzący postępowanie od obowiązku ustalenia stron postępowania, jak też dokonania zawiadomienia o wszczęciu postępowania każdej ze stron postępowania...” (Punkt 4 odwołania), skoro strony te zostały prawidłowo ustalone.

Kolegium za niezasadny uznaje także zarzut odwołującej się, odnośnie naruszenia art. 107 § 1 pkt 3 k.p.a. poprzez niewskazanie w treści decyzji stron postępowania. Odwołująca wskazuje, iż organ winien wyliczyć osoby, którym doręczono decyzję, podczas gdy doręczenie to odbywało się za pośrednictwem obwieszczenia. W ocenie Kolegium wykaz stron postępowania, w takiej sytuacji gdy jest ich więcej niż 10, może znajdować się w aktach sprawy. Generalnie przyjmuje się, iż winien to być rozdzielnik do decyzji, w niniejszej sprawie wykaz ten jest w aktach sprawy przy obwieszczeniu zawiadamiającym strony o wydaniu decyzji, co również jest prawidłowe. W ocenie Kolegium organ I instancji winien oznaczać takie wykazy stron, wskazując, jakiego postępowania dotyczą, jednak to uchybienie nie ma wpływu na poprawność wydanego w sprawie rozstrzygnięcia.

Strona odwołująca się, powielając zarzuty ze swojego odwołania z dnia 15 kwietnia 2022 r., zarzuca skarżonej decyzji naruszenie art. 10 oraz art. 80 w zw. z art. 61 § 1 i 4 k.p.a., a w konsekwencji naruszenie także przepisu art. 6, art. 7, art. 8, art. 11 k.p.a. poprzez zaniechanie ustalenia, jakie podmioty posiadają status strony postępowania i określenia zakresu przedmiotowego, zarzuty te Kolegium uważa za bezzasadne z argumentacją wskazaną powyżej. Ponownie podkreślić należy, iż brak jest obecnie jakichkolwiek podstaw do zarzucenia organowi I instancji, iż nie wyznaczył stron postępowania, bądź, iż uczynił to nieprawidłowo, a także, iż strony nie mogły czynnie uczestniczyć w postępowaniu o czym świadczy chociażby czynny udział odwołującej się w tym postępowaniu.

Organ I instancji nie naruszył zarzucanych przez odwołującą się, przepisów postępowania, w tym także zarzucanego naruszenia art. 6, art. 7, art. 8, art. 9, art. 11, art. 77 §1 i art. 80 k.p.a. poprzez zaniechanie prawidłowego i pełnego wyjaśnienia sprawy, w tym

ustalenia stanu faktycznego, celem rozpoznania istoty spraw. Jak bowiem wyżej wskazano organ I instancji prawidłowo dokonał oceny przesłanek wynikających z art. 63 ust. 1 ustawy w oparciu o materiał dowodowy a zwłaszcza o załączoną do wniosku inwestora Kartę Informacyjną Przedsięwzięcia, która spełnia wszystkie wymogi określone w art. 62a ust. 1 ustawy, oraz opinię organów współdziałających – opinię Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 03 lutego 2022 r. oraz opinię Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 17 grudnia 2021 r.

W tym kontekście także za niezasadne należy uznać zarzuty naruszenia art. 77 §1 k.p.a. oraz art. 80 k.p.a. w zw. z art. 6 ust.1 i ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1538 dalej jako specustawa) poprzez ich nie zastosowanie w niniejszej sprawie, a w szczególności poprzez wadliwe ustalenie stanu faktycznego sprawy i błędną ocenę materiału dowodowego. Stron podnosi, iż w przedstawionej przez wnioskodawcę „koncepcji brak jest odniesienia się do charakteru i funkcji nieruchomości sąsiednich”. Jednak „koncepcja urbanistyczno-architektoniczna,„ o której mówi odwołująca się nie jest załącznikiem do wniosku o ustalenie środowiskowych uwarunkowań, lecz, stosownie do art. 7 ust. 8 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dalej specustawa, jest to załącznik do wniosku o ustalenie lokalizacji inwestycji, który inwestor przedkłada do właściwej miejscowo rady gminy. Tym samym w niniejszym postępowaniu nie ma zastosowania art. 6 ust.1 i ust.2 pkt. 5 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r., a zatem organ I instancji nie mógł naruszyć tych przepisów.

Odnosnie naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. przepisu art. 3 ust. 1 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (tekst jednolity) (Dz. U. UE. L. z 2012 r. Nr 26, str. 1 z późn. zm.), należy wskazać, iż także i ten zarzut jest bezzasadny, a to z tej przyczyny, iż w ramach przedmiotowego postępowania organ właśnie stwierdził brak obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, a tym samym nie mógł naruszyć przywołanych przepisów, oraz nie sposób mu zarzucić, iż sporządzona ocena oddziaływania na środowisko jest nieprawidłowa, skoro organ nie sporządzał jej wcale. Tym samym podobnie niezasadny jest zarzut naruszenia art. 62 ust. 1 uioś, który w sprawie nie miał zastosowania, skoro obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie został stwierdzony.

Organ I instancji nie mógł także naruszyć, jak to strona wskazuje, art. 84 ust. 1, ust. 1a, ust. 2 uioś poprzez jego zastosowanie, bowiem prawidłowo w sprawie nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a zatem w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, określił też w tej decyzji dodatkowe warunki (zgodnie z art. 84 ust. 1a) w punkcie II decyzji w tj.:

1. Przed przystąpieniem do wycinki drzew kolidujących z inwestycją, a także rozbiórki obiektów budowlanych dokonać przy udziale specjalistów ornitologa i chiropterologa przeglądu tych drzew i budynków pod kątem występowania miejsc bytowania (m.in. gniazdowania, zimowania, schronień) ptaków i nietoperzy, a w przypadku potwierdzenia ich obecności prace prowadzić w terminach wyznaczonych przez ww. specjalistów.

2. W przypadku podjęcia działań w zakresie montażu budek dla ptaków i/lub nietoperzy, realizować je zgodnie z zaleceniami specjalistów ornitologa i chiropterologa.

3. Zabezpieczyć przed uszkodzeniami drzewa i krzewy znajdujące się w obrębie i w bezpośrednim sąsiedztwie miejsca robót budowlanych, poprzez:

- odeskowanie pni do wysokości ok. 2 m od poziomu gruntu (dolna część desek winna opierać się na podłożu) oraz obłożenie pni (bezpośrednio pod szalunkiem) elastycznym materiałem, np. matami słomianymi,*

- lokalizowanie ciągów komunikacyjnych i postoju maszyn oraz składowania materiałów budowlanych poza obrębem systemu korzeniowego.*

4. Przy projektowaniu terenów zagospodarowanych zielenią wykorzystać drzewa krzewy należące do gatunków rodzimych, z uwzględnieniem gatunków atrakcyjnych dla ptaków i owadów. Nie stosować gatunków obcych i inwazyjnych.

Zgodzić się należy z organem I instancji, iż warunki te, wskazane w opinii przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu, wymagają uwzględnienia w decyzji, aby zminimalizować negatywne oddziaływania inwestycji związane z wycinką drzew oraz rozbiórką obiektów budowlanych na ptaki i nietoperze, zabezpieczenie zieleni wysokiej narażonej na uszkodzenia mechaniczne w trakcie realizacji prac, niedopuszczenie do wprowadzenia do środowiska naturalnego i rozprzestrzeniania się w nim obcych gatunków roślin, będących często gatunkami ekspansywnymi.

Odnosnie zarzutów odwołującej się, iż planowanie inwestycji o charakterze mieszkaniowym na terenach przemysłowych musi zawierać analizę, jaki wpływ na zdrowie ludzkie może mieć przebywanie na terenach przemysłowych; natomiast przedłożona do

wniosku karta informacyjna przedsięwzięcia nie zawiera takiej analizy, co stanowi naruszenie przepisu art. ust. 1 lit. a), d) i e) Dyrektywy 2011/92/UE; tymczasem zostało zupełnie pomięte zostało, że działki (o nr 128/4, 128/8, 128/9 oraz 128/10), a więc na których ma być realizowana inwestycja o charakterze mieszkaniowym znajdują się na terenach przemysłowych oznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego symbolem B-P2 (przeznaczenie podstawowe terenu— przemysł), a ponadto ujęte studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bolesławiec jako tereny aktywności gospodarczej oznaczone symbolem AG, wskazać należy, iż zgodnie z art. 80 ust. 2 uioś właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla (...)dla inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących.

A zatem bez wpływu na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie jest fakt, iż działki objęte wnioskiem, są położone na terenie, dla którego został uchwalony plan miejscowy, oraz, iż w tym planie teren ten został wskazany jako przemysłowy. W ocenie Kolegium kwestia wzajemnego oddziaływania planowanej inwestycji na tereny pobliskie również została przeanalizowana. Jak wynika z Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia teren przyszłej inwestycji znajduje się przy ul. Modłowej obok centrum miasta Bolesławiec – po jego północnej stronie. Teren inwestycji oddzielony jest od centrum magistralna linia kolejową Wrocław – Zgorzelec – Drezno, która ogranicza go od strony południowej. Od strony północnej działki przeznaczone pod inwestycję przylegają do bocznic kolejowej PKN „Orlen” i obwodnicy drogowej, od strony zachodniej – do innego terenu przemysłowego; od strony wschodniej do ul. Modłowej, stanowiącej połączenie komunikacyjne z miastem. Teren jest po byłym zakładzie przeróbczym kamienia budowlanego będącego aktualnie w stanie likwidacji. Teren zabudowany jest budynkami przemysłowymi parterowymi oraz zabytkowym budynkiem biurowym. Oddziaływanie inwestycji zamknie się w granicach działek planowanego przedsięwzięcia. Niewątpliwie główne źródło oddziaływania na środowisko planowanej inwestycji należy upatrywać należy nie w samej substancji budynków mieszkalnych czy garażowym, lecz związanych z inwestycją ruchem samochodowym i generowanymi przez niego zanieczyszczeniami. Zauważyć jednak należy, iż działki są położone w takim miejscu (przylegają do obwodnicy drogowej), że i tak ten ruch samochodów i związany z tym hałas na tych terenach występuje. Niemniej jednak, jak wynika

KIP efekt oddziaływania skumulowanego w zakresie hałasu w przypadku przedmiotowego przedsięwzięcia nie ma istotnego znaczenia.

Reasumując, w ocenie Kolegium organ I instancji dokonał kompleksowej oceny wniosku inwestora oraz treści karty i w konsekwencji stanowisko, zgodnie z którym odstąpiono od przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia jest nie jest wadliwe

Niewątpliwie poza opiniami organów współdziałających ważnym źródłem informacji w sprawie jest bowiem przedłożona przez inwestora Karta Informacyjna Przedsięwzięcia, która charakteryzuje przedsięwzięcie. Inwestor wskazał tam rozwiązania w zakresie ochrony elementów środowiska, które mogą zostać naruszone, jak również określił zasady funkcjonowania inwestycji i jej ewentualny wpływ na środowisko. W kwestii argumentów dotyczących skumulowanego oddziaływania inwestycji, niewątpliwie sama możliwość wystąpienia oddziaływań skumulowanych nie może powodować odmowy wydania decyzji środowiskowej, ponieważ nie wiadomo czy planowane projekty przejdą do fazy budowy. Do oceny skumulowania przedsięwzięć bierze się pod uwagę przedsięwzięcia już istniejące lub będące w końcowej fazie realizacji projektu, a w ocenie Kolegium przed wydaniem zaskarżonej decyzji organ I instancji dokonał wszechstronnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, nie naruszając przy tym ani przepisów prawa materialnego ani procesowego.

Kolegium stwierdza, iż podniesione przed odwołującą się zarzuty są niezasadne. W szczególności Kolegium zauważa, iż wobec charakteru inwestycji oraz znajdujących się w aktach sprawy dowodów, określających charakter i rodzaj planowanej inwestycji, nie sposób wywieść aby mogła ona mieć wpływ na działki sąsiadujące.

Organy prowadzące postępowanie, w tym Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, który dysponuje wiedzą specjalistyczną, uznały, że brak jest jakichkolwiek wątpliwości, co do ewentualnych negatywnych skutków planowanej inwestycji dla środowiska. Brak jest zatem obecnie do przyjęcia, aby konieczne było przeprowadzenie w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, tym bardziej, że odwołująca się nie wykazała, jakiego rodzaju wątpliwości, czy też niebezpieczeństwa, będą wiążąły się z ewentualną budową planowanej inwestycji. Za takowe nie mogą bowiem być uznane argumenty odwołania, które nie mają oparcia w stanie faktycznym sprawy. Okoliczność, iż planowana inwestycja zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko, nie uzasadnia zaś, iż organ ma obligatoryjny wymóg przeprowadzenia oceny jej oddziaływania na środowisko (sporządzenia raportu). Powyższe zależy bowiem od decyzji organu, wydającego decyzję środowiskową. W rozpoznawanej sprawie organy, które są wyspecjalizowane w prowadzeniu

tego typu postępowań, co więcej posiadają specjalistyczną w tym względzie wiedzę, uznali zaś, w ocenie Kolegium zasadnie, że inwestycja ta nie będzie oddziaływać destrukcyjnie na środowisko.

Mając na uwadze powyższe, zgodzić należy się ze stanowiskiem organu I instancji, ze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowi wystarczającą podstawę do odstąpienia od obowiązku przeprowadzenia oceny i wydania postanowienia w trybie art. 63 ust. 1 uioś., a w konsekwencji - do wydania zaskarżonej decyzji, stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Zasadnie również uznano, że Karta Informacyjna zawiera pełne dane dotyczące planowanej inwestycji i nie wymagają one uzupełnienia dodatkowym dowodem dotyczącym wpływu inwestycji na zdrowie i życie ludzi. Należy podkreślić, że dane określone w powyższym dokumencie, o ile są prawidłowe, są wiążące dla inwestora oraz organu właściwego do wydania decyzji środowiskowej, a w konsekwencji są wiążące także dla organów rozstrzygających na dalszym etapie procesu inwestycyjnego.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w sentencji decyzji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze w składzie:

Przewodniczący Składu Orzekającego: *Agnieszka Mazurkiewicz (spr.)*

Członkowie: *Zygmunt Kawka*

Stanisław Ostalecki

Pouczenie:

1. Na niniejszą decyzję przysługuje stronie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Jeleniej Górze, ul. Górna 10-11, 58-500 Jelenia Góra.

2. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, ponadto zawierać:

1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;

2)oznaczenie organu, którego działania lub bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;

3)określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

3. Stosownie do obowiązku wynikającego z art. 107 § 1 pkt 9 Kodeksu postępowania administracyjnego, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze wskazuje, że:

1) wysokość wpisu od skargi wynosi 200 zł (na podstawie § 2 ust. 3 pkt 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2021 poz. 535).

2) strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów sądowych albo o przyznanie prawa pomocy. Zgodnie z art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnym prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Stosownie do art. 243 § 1 prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Otrzymują:

1. strony postępowania (w tym inwestor) w drodze obwieszczenia zgodnie z wykazem stron stanowiącym załącznik do niniejszej decyzji (art. 49 Kpa):
2. Prezydent Miasta Bolesławiec
3. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, al. Jana Matejki 6, 50-333 Wrocław (w trybie art. 74 ust. 4 uioś)
4. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Zarząd Zlewni w Lwówku Śląskim, ul. Jana Kasprowicza 17, 59-600 Lwówek Śląski (w trybie art. 74 ust. 4 uioś)
5. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny, ul. Górników 8, 59-700 Bolesławiec (w trybie art. 74 ust. 4 uioś)
6. aa